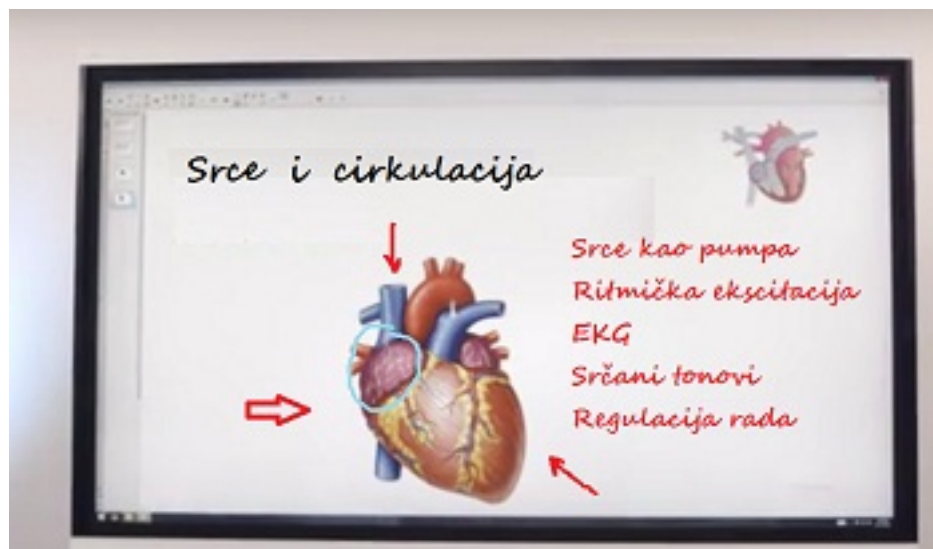

Kako i zašto se pametna ploča našla u nemarnom, pa i neprijateljskom okruženju

Crtica opisuje zlu sudbinu pametne ploče na našem Fakultetu. Naravno nije ploča pametna, već interaktivna, a naziv joj potječe od engl. "smartboard". Radi se o edukacijskom i prezentacijskom pomagalu koje se sastoji od tri povezana hardvera: pametne ploče, računala i projektor, te od neobveznog softvera za ploču. Na ploču se projicira ekran računala, a s ploče se može prstom ili posebnim "olovkama" upravljati računalom. Uz dodatak dodatnog softvera za ploču instaliranog na računalu, ploča dobiva nove mogućnosti dodatne interakcije u svim programima na računalu.

I tako sam jednog lijepog dana slučajno načuo šuškanja na hodniku da je stigla nova, pametna ploča! Već uhodano, uobičajeno, nitko nas, nastavnike, nije ni pitao trebamo li ploču i što bismo s njom. Ali ipak me razveselilo da pomalo prolaze vremena zelene ploče, krede i spužve! Međutim ploča se našla u neprijateljskom okruženju i najprije je nekoliko mjeseci odležala na rezervnom položaju, u rovu, u skladištu. Zatim se pomakla, ali ne na prvu liniju nastavne fronte tj. u najveću i najopremljeniju našu predavaonicu. Nije se pojavila ni da drugoj liniji, tj. u nekoj od manjih dvorana za nastavu. Kad sam već i posve zaboravio da je uopće pojačanje i stiglo, jednog dana otkrio sam je u Maloj vijećnici, koja je manja dvorana predviđena za sjednice i sastanke, a samo iznimno za nastavu. Bila je tamo zakucana na zid, ali nekompletna, nefunkcionalna. Nedostajala je donja konzola za upravljanje, kao i spoj s računalom i projektorom. Ne trebam ni napomenuti da, osim ploče, nije bio ni instaliran pripadajući softver! Dakle potpuno neupotrebljiva bačena je na bojište da se sama snalazi!

Prolazili su mjeseci, a ona je hrabro ustrajala u nezainteresiranom okruženju i izdržavala, doduše nefunkcionalna, u neprijateljskom okruženju. Pričaju mi da je jednog dana grubo napadnuta s običnim flomasterom za staklo! Naime, neupućeni nastavnik ju je zamijenio s običnim bijelim panelom, kojemu je jako slična, i išarao je njezinu specijalnu reflektirajuću površinu običnim flomasterom! Tako se ona crvenila od flomastera, a mi od stida! No, prema govorkanju, nije to najgore što je okusila u neprijateljskom okruženju. Nakon čišćenja i oštećenja koje je preživjela, konačan smrtni udarac zadala joj je kreda! U boji! Bezdušno je

zagrebala njenu površinu i učinila je trajno poraženom, neupotrebljivom, ubijenom!

Pa kako smo mogli dopustiti da nastavnici budu neinformirani? Kolika je moja odgovornost za to? Svi koji me se još sjećaju znaju da sam bio nepopravljivi entuzijast u uvođenju informacijskih tehnologija (IT) u nastavu i poslovanje Fakulteta. Prvih desetljeća su nas, informatičke pionire, ignorirali i nismo imali neprijatelje, a naša se aktivnost promatrala uglavnom s podsmjehom i čuđenjem: "To su tam neki zanesenjaci, koji se igraju nekorisnim stvarima, koje će tak i tak brzo nestati!". No kad su se počeli vrtjeti veći novci oko IT bili smo svi redom izbačeni iz odlučivanja i iz svih povjerenstava. Informatička služba, a posebno njezin voditelj, bivši srednjoškolski nastavnik tehničkog odgoja, vršili su pritisak na Upravu da nas isključe. A i stav Uprave najbolje ocrta izjava prodekana za financije: "Kompjuteri su pomodarstvo, koje će brzo prestati!" Tadašnju klimu na Fakultetu najbolje ocrta primjer kad sam želio besplatno organizirati tečaj za nastavnike o uporabi informatičkog programa za stvaranje baze pitanja i provođenja pisanih ispita (ParScore, ParTest). Tadašnji Prodekan za nastavu se tome neočekivano, potpuno nerazumno žestoko usprotivio riječima: "Možeš držati tečaj, ako baš želiš, ali iznajmi si dvoranu na Fakultetu i plati najam!" Zbog takvog stava Uprave nisam želio doživjeti isto s tečajem za uporabu pametne ploče. Kakva je sudbina pametne ploče danas ne znam! Vjerojatno čami u ropotarnici!

M. Taradi